0 6 -03- 2026

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-990-7/26
Бања Лука, 30.07.2026.године

Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука, рјешавајући по жалби понуђача, Нексен д.о.о. Бања Лука, бр. НХН-786/26/Ж од 04.06.2026. године, заступан по адвокату Борису Мандићу из И. Сарајева, изјављена на Тендерску документацију, бр. 02-013-28-2/26 од маја.2026.године, уговорног органа, Република Српска Општина Кнежево, у поступку јавне набавке, „уградње електро материјала за потребе одржавања јавне расвјете на пордучју Општине Кнежево“, на основу члана 111. став (1) тачка д.) Закона о јавним набавкама ("Сл.гласник БиХ", број:39/14, 59/22 и 50/24) и члана 230. Закона о управном поступку ("Сл.гласник БиХ",број: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), на сједници вијећа, одржаној дана 30.07.2026.године, донесено је:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. **Жалба** понуђача, Нексен д.о.о. Бања Лука, бр. НХН-786/26/Ж од 04.06.2026. године, изјављена на Тендерску документацију, бр. 02-013-28-2/26 од маја.2026.године, уговорног органа, Република Српска Општина Кнежево, **с е у с в а ј а.**
2. **Поништава се** Тендерска документација, бр. 02-013-28-2/26 од маја.2026.године уговорног органа, у цијелости, као и све радње проистекле из њега, предмет се враћа уговорном органу на поновни поступак.
3. **Усваја се** захтјев жалиоца за повраћ. накнаде трошкова покретања жалбеног поступка у износу од 750,00 КМ .
4. Усваја се захтјев жалиоца, за накнаду трошкова у висини Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник Републике Српске“ бр. 68/05) у износу од 987,19 КМ, те 20,00 КМ на име накнаде административне таксе .
5. Налаже се уговорном органу, да жалиоцу, накнади трошкове жалбеног поступка у висини Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник Р.Српске бр.68/05) из тачке 4. овога рјешења, у року од 8 дана од дана извршности овога Рјешења.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Уговорни орган, Република Српска Општина Кнежево, (у даљем тексту Уговорни орган) је објавила Обавјештење о набавци на порталу јавних набавки под бројем 152-1-1-16-3-21/26 од 25.05.2026.г.у конкурентском поступку јавних набавки „уградње електро материјала за потребе одржавања јавне расвјете на пордучју Општине Кнежево", према тендерској документацији, расписан на основу Одлуке о покретању поступка јавне набавке.

Након горе проведене процедуре, незадовољан истом, жалилц улаже жалбу из следећих разлога:

У жалби жалиоца се истиче:

1. Тендерска документација садржи прекомјерне захтјеве који се односе на рок испоруке робе.

Тендерском документацијом тачком 9. Рок испоруке робе и начин плаћања је прописано:

„9. Рок испоруке робе и начин плаћања. Одабрани добављач се обавезује да ће испоручивати и уграђивати робу сукцесивно, у складу са наруџбом уговорног органа, односно налогом Уговорног органа, а најкасније у року од 24 сата од момента пријема налога."

Овако дефинисан захтјев представља несразмјеран, прекомјеран и објективно ограничавајући услов који није у складу са основним принципима јавних набавки, јер неоправдано сужава конкуренцију и фаворизује искључиво понуђаче који располажу стално доступним људством, механизацијом и залихама робе у непосредној близини уговорног органа. Наиме, предмет набавке не подразумијева само испоруку робе, већ и њену уградњу, што подразумијева организацију радне снаге, ангажовање стручног особља, обезбјеђење потребне опреме, преузимање материјала из складишта, транспорт до локације извођења радова, као и реализацију конкретних активности на терену. Све наведене радње захтијевају одређено вријеме за организацију и координацију, те их није могуће у свим околностима извршити у року од свега 24 сата од пријема налога.

Посебно је проблематично што тендерска документација не прави никакву разлику између радних и нерадних дана, нити предвиђа било какве изузетке у случају да налог буде достављен у касним поподневним сатима, током викенда, државних празника или других нерадних дана. Тако би, примјера ради, добављач који прими налог у петак у послијеподневним сатима био дужан да изврши испоруку и уградњу робе најкасније до суботе у исто вријеме, иако су субота и недјеља код великог броја привредних субјеката нерадни дани, док одређени добављачи уопште не располажу дежурним екипама које су у сваком тренутку спремне за излазак на терен.

С тим у вези, предлажемо да се овај жалбени навод усвоји као основан, а што би представљало формално-правни услов за приступ модификацији ТД, у противном испуњени су услови за примјену члана 103. ЗЈН и поништење поступка у цијелости.

2.Тендерском документацијом постављен је дискриминаторан и ограничавајући захтјев који се односи на висину уговорне казне. У Тендерској документацији, у тачки 9. Рок за извођење радова, прописан је сљедећи захтјев:

„9. Рок испоруке робе и начин плаћања

Одабрани добављач се обавезује да ће испоручивати и уграђивати робу сукцесивно, у складу са наруџбом уговорног органа, односно налогом Уговорног органа, а најкасније у року од 24 сата од момента пријема налога.

У случају кашњења у испоруци робе, до којег је дошло кривицом одабраног кандидата, исти ће платити уговорну казну у складу са Законом о облигационим односима у износу од 0,5% вриједности наручене робе за сваки дан кашњења до уредног испуњења, с тим да укупан износ уговорене казне не може прећи 5% од укупно уговорене вриједности робе која је предмет наруџбе. Одабрани кандидат је дужан платити уговорену казну у року од 7 (седам) дана од дана пријема захтјева за плаћање од уговорног органа. Уговорни орган неће наплатити уговорену казну уколико је до кашњења дошло усљед више силе. Под вишом силом подразумијева се случај када испуњење обавезе постане немогуће због ванредних ванских догађаја на које изабрани кандидат није могао утицати нити их предвидјети."

Жалитељ указује да је на наведени начин незаконито дефинисана уговорна казна, будући да је иста превисоко одређена, директно супротно и законској затезној камати.

Чланом 274. Закона о облигационим односима је дефинисано смањење уговорне казне у случају да је она превисока.

Закони који су на снази у Републици Српској, Федерацији Босне и Херцеговине, те на нивоу државе Босне и Херцеговине затезну камату регулишу на начин:

Према Закону о затезној камати („Сл. гласник РС", број 61/18) - 0,03% дневно.

Према Закону о висини стопе затезне камате („Сл. новине ФБиХ", број 18/20) - 0,03/% дневно.

Према Закону о измјенама Закона о поступку индиректног опорезивања (Сл. гл. БиХ; број 100/13) - 0,04 % дневно.

Према Закону о измјенама и допунама Закона о пореском поступку Републике Српске („Сл. гласник РС", број; 67/13) - 0,03 % дневно.

Наиме, Уговорни орган је унапријед прописао одредбу уговора која другу уговорну страну - понуђача, ставља у неравноправан положај, јер је принуђен прихватити обавезу која је у супротности са његовим интересима, али и добрим обичајима, а то је да кашњење у извршењу уговора за собом повлачи и уговорну казну која је одређена у износу од о,5% . а што је у потпуности незаконито.

Није спорно да Уговорни орган има дискрециono право поставити услов којим може заштити себе у смислу неизвршавања обавеза од стране понуђача, те да може поставити и одређену уговорну казну за нереализовани посао, али то може чинити само у складу са одређеним законским прописима који регулишу предметну област.

Сама висина од 0,5% од вриједности уговора за сваки дан кашњења, што се може обрачунавати све до 5% од укупне вриједности уговора, такође је у супротности са позитивно-правним прописима и добрим обичајима, јер не представља једнаку вриједност давања, што је као обавеза прописано одредбом члана 15. Закона о облигационим односима.

Евидентно је да је уговором предвиђена казна знатно већа од било које законске затезне камате.

3. Тендерска документација садржи нејасне захтјеве који нису у складу са Законом о јавним набавкама.

Тендерском документацијом у „Образцу за цијену понуде - роба – Анекс3. је прописано следеће: „28. Набавка и уградња грла са држачем“

Овако дефинисана ставка не садржи довољан ниво техничке одређености који би понуђачима омогућио да на једнак и упоредив начин припреме своје понуде. Из самог описа ставке није могуће утврдити о каквом се грлу ради, које су његове техничке карактеристике, којој врсти свјетиљки или извора свјетлости је намијењено, од којег материјала треба бити израђено, које стандарде треба испуњавати, нити какве карактеристике треба да посједује држач који је предмет набавке.

На тржишту постоји велики број различитих типова грла и држача који се међусобно значајно разликују према конструкцији, намјени, квалитету, материјалима израде, електричним карактеристикама, димензијама и цијени. Без прецизног дефлнисања минималних техничких захтјева понуђачи нису у могућности са сигурношћу утврдити који производ уговорни орган намјерава набавити, због чега сваки понуђач може понудити потпуно другачији производ сматрајући да је испунио захтјев из тендерске документације.

Посљедица оваквог начина дефинисања предмета набавке јесте да понуде не морају бити међусобно упоредиве. Један понуђач може понудити производ нижег квалитета и ниже цијене, док други може понудити технички напреднији или квалитетнији производ знатно веће вриједности, при чему из тендерске документације није могуће утврдити који од тих производа заиста одговара потребама уговорног органа. Тиме се ствара простор за различито тумачење захтјева, произвољну оцјену понуда и субјективно поступање приликом прегледа и вредновања достављених понуда.

Додатно, нејасноћа предметне ставке посебно долази до изражаја имајући у виду да се захтијева не само набавка већ и уградња предметне опреме. Без дефинисаних техничких карактеристика, није могуће ни поуздано проценити обим радова, начин монтаже, потребни материјал, компатибилност са постојећом опремом, нити друге елементе који директно утичу на формирање цијене понуде. Тиме се понуђачима онемогућава да на објективан начин израчунају трошкове и припреме реалну понуду.

4. Тендерском документацијом, у Анексу 3 - Образац за цијену понуде - робе, ставком 9. прописано је да се тражи набавка и уградња стезаљке „ФИОС 1 или еквивалент."

Жалитељ оспорава законитост наведеног дијела Тендерске документације како цијени да је исти непотпун, недовољно јасно и конфузно а тиме и незаконит постављен супротно члану 53. став (1.) ЗЈН-а. који прописује да у Тендерској документацији уговорни орган даје потпуне информације о условима уговора и поступку додјеле уговора, а који су понуђачима довољни за припрему понуда на стварно конкурентској основи; члану 2. став (2) тачка д.) алинеја 13) Упутства за припрему модела тендерске документације и понуда који прописује да ако је у техничкој спецификацији кориштен израз „или еквивалент" онда је потребно обавезно описати начин на који ће понуђачи који нуде „еквивалент" доказивати да се ради о еквиваленту, и члану 54. став (9) ЗЈН-а који прописује да осим ако није оправдано предметом набавке, у техничкој спецификацији не смије се упутити на одређеног произвођача, на поријекло или на посебан поступак, на марке, патенте, типове или одређено поријекло, ако би се тиме погодовало или би се искључили одређени привредни субјекти или одређени производи. Такве напомене допуштене су само ако се предмет набавке не може довољно прецизно и разумљиво описати, али се без изузетка морају означити с додатком „или еквивалент". Непознавање предмета набавке не ослобађа уговорни орган обавезе за дефинисање предмета набавке на стварно конкурентској основи.

5. У Тендерској документацији, у Анексу 3 — Образац за цијену понуде - робе, прописани су сљедећи захтјеви:

„Набавка и уградња ЛЕД уличне свјетиљке 50 W — ком — 60"

„20. Набавка и уградња лед свјетиљке 24 W — ком — 20"

Из овако дефинисаних техничких спецификација није могуће утврдити какав производ уговорни орган заиста набавља, нити које минималне техничке и функционалне карактеристике понуђени производ мора испуњавати. Наиме, податак о снази од 50 W односно 24 W представља искључиво податак о потрошњи електричне енергије, док не даје никакву информацију о свјетлосном учинку свјетиљке, њеној ефикасности, квалитету осврјетљења нити њеној прикладности за намјену за коју се набавља. На тржишту постоји велики број ЛЕД свјетиљки исте снаге које остварују потпуно различите перформансе, па свјетиљка од 50 W може производити знатно мањи или знатно већи свјетлосни ток у односу на другу свјетиљку исте снаге, зависно од примијењене технологије и квалитета компоненти.

Уговорни орган притом није прописао ниједан минимални захтјев који би се односио на свјетлосни ток изражен у луменима, свјетлосну ефикасност, температуру боје, индекс репродукције боја, радни вијек, степен заштите од продора воде и прашине, отпорност на механичке ударе, тип оптике или друге техничке карактеристике које су од суштинског значаја за одређивање квалитета и функционалности ЛЕД расвјетних тијела. Због тога понуђачи нису у могућности са сигурношћу утврдити које техничко рјешење уговорни орган сматра прихватљивим, што неминовно доводи до ситуације да различити понуђачи

могу понудити потпуно различите производе који формално задовољавају једини постављени захтјев - број вати.

6.Тендерска документација садржи нејасне захтјеве који нису у складу са Законом о јавним набавкама.

Тендерском документацијом у Анексу 3 - Образац за цијену понуде - робе је прописано:

,16. Набавка и уградња Фото релеа - ком 5 .

26. Набавка и уградња временског релеа - ком 6"

Наведене техничке спецификације сачињене су на начин који не омогућава јасно утврђивање предмета набавке, нити понуђачима пружа довољно информација за припрему упоредивих и конкурентних понуда. Уговорни орган је предметне ставке дефинисао искључиво називом уређаја, без навођења било каквих техничких карактеристика, функционалних захтјева, радних параметара или других елемената који би омогућили идентификацију робе која се набавља. На тај начин понуђачима није познато какав фото реле, односно какав временски реле уговорни орган захтијева, које карактеристике уређаји морају посједовати, у којим условима ће бити уграђени нити које перформансе морају остваривати током рада.

Фото релеи и временски релеи представљају опрему која на тржишту постоји у великом броју различитих изведби, са значајним разликама у техничким карактеристикама, квалитету, функционалностима и намјени. Фото релеи се разликују према називном напону, опсегу осјетљивости на свјетлост, могућности подешавања прага укључења и искључења, степену заштите од спољашњих утицаја, дозвољеном оптерећењу контаката, начину монтаже, отпорности на атмосферске услове и другим техничким параметрима. Једнако тако, временски релеи могу имати различите функције, временске опсеге, начине програмирања, број и врсту контаката, могућност подешавања режима рада, радни напон и друге карактеристике које непосредно утичу на њихову примјену и функционалност. Будући да ниједна од наведених карактеристика није дефинисана тендерском документацијом, понуђачи нису у могућности утврдити који производ би се сматрао прихватљивим за потребе уговорног органа.

7. У Тендерској документацији је постављен неодређен и нејасан услов, којим се отварају могућности субјективног тумачења, али и накнадних одређивања услова - што је недопустиво са аспекта Општих принципа из члана 3. Закона о јавним набавкама.

Жалитељ оспорава законитост одредби Тендерске докментације које се односе на уговорну казну и раскид уговора, због њихове међусобне неусклађености, правне недоречености и директних материјалних посљедица које та недореченост производи по могућност понуђача да адекватно процијене ризике и формирају цијене на стварно конкурентској основи.

Тендерском документацијом тачком 9., прописано је сљедеће:

„9. Рок испоруке робе и начин плаћања

Одабрани добављач се обавезује да ће испоручивати и уграђивати робу сукцесивно, у складу са наруџбом уговорног органа, односно налогом уговорног органа, а најкасније у року од 24 сата од момента пријема налога.

У случају кашњења у испоруци робе до којег је дошло кривицом одабраног кандидата, исти ће платити уговорну казну у складу са Законом о облигационим односима у износу од 0,5% вриједности наручене робе за сваки дан кашњења до уредног испуњења, с тим да укупан износ уговорене казне не може прећи 5% од укупно уговорене вриједности робе која је предмет наруџбе.

Одабрани кандидат је дужан платити уговорену казну у року од 7 (седам) дана од дана пријема захтјева за плаћање од уговорног органа.

Уговорни орган неће наплатити уговорену казну уколико је до кашњења дошло усљед више силе. Под вишом силом подразумијева се случај када испуњење обавезе постане немогуће због ванредних ванјских догађаја на које изабрани кандидат није могао утицати нити их предвидјети

Истовремено, члан 8. Нацрта уговора прописује: „Ако Добављач не поступи по налогу Наручиоца или робу не испоручује благовремено, Наручилац може раскинути уговор и тражити од Добављача накнаду штете, уколико је иста настала, те ангажовати другог добављача и са њим закључити уговор

Читањем ове двије одредбе, у међусобном односу јасно произилази унутрашња контрадикција која није ни случајна ни занемарива. Тачка 9. Тендерске документације дефинише институт пенала - пенали теку од првог дана кашњења, а тек по достизању прага од 5% уговорне вриједности настаје право на раскид. Наведено изражава јасну правну логику — раскид је крајња мјера која се активира тек када блаже санкције (пенали) нису постигле резултат.

Насупрот томе, члан 8. предвиђа право једностраног раскида без икакве референце на претходни механизам из тачке 9., без икаквог прага, без икаквог услова исцрпљивања пенала и без икаквог објективног критерија који би ограничио дискрецију Уговорног органа.

Резултат је ситуација у којој исти правни акт за исти случај — кашњење у испоруци — предвиђа двије паралелне и међусобно неповезане санкције, без иједног дефинисаног правила које би утврдило када се примјењује једна, а када друга, и у каквом су међусобном односу.

Посебно је важно нагласити да проблем који се овим наводом истиче није колизија између тачке 9. Тендерске документације и члана 8. Нацрта уговора у техничком смислу те ријечи. Проблем је управо супротан — потпуно одсуство било какве нормативне везе између ова два механизма. Тачка 9. дефинише раскид као условљену санкцију која наступа тек по достизању прага од 5% уговорне вриједности. Члан 8. Нацрта уговора истовремено предвиђа право једностраног раскида без тог прага, без обавезе претходног писаног упозорења и без остављања рока за исправку пропуста.

Посљедица ове неусклађености није формалне него материјалне природе. Понуђач који припрема понуду дужан је урачунати све финансијске ризике који из уговора могу проистећи, јер је цијена понуде директна функција процијењене изложености тим ризицима. Када Тендерска документација и Нацрт уговора не дефинишу однос између пенала и раскида, понуђач се суочава са недефинисаним ризиком - не зна да ли ће Уговорни орган, у случају кашњења, примијенити пенале до законског максимума од 5% (тачка 9. ТД), или ће одмах приступити раскиду по члану 8., не чекајући достизање тог прага.

Разлика између ова два случаја финансијски је драстична. У првом случају понуђач сноси највише 5% уговорне вриједности на име пенала, али остаје сигурност понуђачу да ће наставити са реализацијом уговора, остварити пројектовану добит, умањену за максимално дефинисаних 5% - што му даје апсолутан мотив да учини све како би и убрзао реализацију и реализовао уговор до краја.

У другом случају, раскидом по члану 8. без претходног исцрпљивања механизма из тачке 9. ТД, понуђач губи уговор, излаже се потраживању накнаде цјелокупне стварне штете на основу члана 8. — Наручилац може раскинути уговор и тражити од Добављача накнаду штете“ — уз истовремену могућу примјене пенала за период до раскида и реализацију свих осталих правних лијекова из тачке 9. ТД.

Неусклађеност тачке 9. ТД и члана 8. Нацрта уговора представља унутрашњу контрадикцију која није штампарске природе, иста није отклонљива граматичким тумачењем и која непосредно утиче на финансијску изложеност и правни положај понуђача.

Из свега наведеног недвосмислено слиједи да тачка 9. ТД и члан 8. Нацрта уговора у међусобном односу нису усклађени, да остављају простор за арбитрарну примјену на штету добављача, да понуђачу објективно онемогућавају процјену финансијског ризика и формирање понуде на стварно конкурентској основи, те да су као такви супротни члану 3. став 1. и члану 53. ЗЈН БиХ, као и захтјевни из члана 2. тачка д) истог закона да тендерска документација садржи минимум јасних и одговарајућих информација.

8. Тендерском документацијом постављени су услови који међусобно нису усаглашени, што је у супротности са Законом о јавним набавкама, те је исте неопходно усагласити и Тендерску документацију измијенити, у противном исту ваља поништити у цијелости јер су испуњени услови из члана 103. ЗЈН.

Наиме, у Тендерској документацији у тачки 20. Период важења понуде наведено је сљедеће:

„Понуде морају важити у трајању од 60 дана, рачунајући од истека рока за подношење понуда. Све док не истекне период важења понуда, уговорни орган има право да тражи од понуђача у писаној форми да продуже период важења њихових понуда до одређеног датума. Понуђачи могу одбити такав захтјев, а да тиме не изгубе право на гаранцију за понуду. Понуђач који пристане да продужи период важења своје понуде и о томе у писаној форми обавијести уговорни орган, продужит ће период важења понуде и доставити продужену гаранцију за понуду. Понуда се не смије мијењати. Ако понуђач не одговори на захтјев уговорног органа у вези са продужењем периода важења понуде или не достави продужену

гаранцију за понуду, сматрат ће се да је понуђач одбио захтјев уговорног органа. те се његова понуда неће разматрати у даљем току поступка.“

Међутим, надаље, нигдје у Тендерској документацији се нити захтијева нити наводи било каква информација о гаранцији за озбиљност понуде.

Штавише, у Обавјештењу о набавци број 152-1-1-16-3-21/26, објављеном на Порталу јавних набавки дана 25.05.2026. године, у одјељку 3. тачки 1. јасно се наводи:

„Да ли се захтијева гаранција за понуду: Не"

Сходно горе наведеном, очигледно је да наведени дијелови Тендерске документације који се односе на гаранцију за озбиљност понуде, нису усаглашени, те понуђачима остаје нејасно да ли је Уговорни орган захтијевао достављање гаранције за озбиљност понуде или не, па се доводе у заблуду да ли ће бити изопштени из даљег поступка уколико им се затражи продужење понуде и уз исту гаранција за озбиљност понуде, а исту не доставе.

Постављени услови су неусаглашени и незаконити, те је предметни жалбени навод нужно усвојити као основан, измијенити Тендерску документацију како би се ускладила са Законом, у противном ваља исту поништити у цјелости у складу са чланом 103. ЗЈН, јер садржи незаконите одредбе.

Како се у конкретном ради о евидентној неусклађености и нејасноћама Тендерске документације у наведеном дијелу, будући да иста садржи контрадикторне податке, посљедица је усвајање жалбеног навода и измјена Тендерске документације а како би се иста ускладила и била једнообразна, или у противном поништење Тендерске документације у цијелости сходно одредби члана 103. ЗЈН.

9. Тендерском документацијом и Нацртом уговора уведен је услов који је у директној супротности са принципом транспарентности из члана 3. Закона о јавним набавкама БиХ, будући да се наручивање робе — која је основа за покретање рока испоруке од 24 сата и обрачун уговорних казни — предвиђа путем усменог налога, без икаквог писаног трага који би био подложан провјери, ревизији и једнакој примјени према свим учесницима у поступку.

Тендерска документација, у дијелу који се односи на Предмет набавке, прописује:

Робе које су предмет набавке пружаће се сукцесивно према потребама уговорног органа а на основу писменог/усменог налога овлаштеног лица уговорног органа.“

Истовремено, члан 7. Нацрта уговора прописује:

„Рок за испоруку и уградњу роба је 24 сата од дана пријема усменог или писменог налога уговорног органа.“

Увођење усменог налога као правно ваљаног основа за активирање уговорних обавеза фундаментално је неспојиво са системом јавних набавки. Проблем није терминолошке него суштинске природе. Рок испоруке од 24 сата тече од момента пријема налога — а да би тај рок био правно оперативан, мора бити могуће са сигурношћу утврдити када је налог издат,

ко га је издао, какав је био садржај наруџбе и ко га је примио. Усмени налог не оставља никакав писани траг који би био подложан провјери и ревизији. Посљедично, ни понуђач ни било који контролни орган не може са сигурношћу утврдити од којег тренутка рок од 24 сата тече, што рок чини правно неодређеним и арбитрарно примјењивим.

Поред тога, увођење усменог налога отвара простор за неједнаки третман понуђача током реализације уговора, исти Уговорни орган може једном добављачу исти посао наручити писаним налогом који се може евидентирати и пратити, а другом усменим налогом чији садржај, опсег и тренутак издавања остаје непровјерљив. Оваква ситуација директно руши принцип једнаког и недискриминирајућег поступања који је прокламован чланом 3. ставом (1) Закона о јавним набавкама БиХ.

Наведени пропуст није отклонљив тумачењем, јер се ради о експлицитној одредби која усмени налог предвиђа равноправно са писаним, без икакве предности, редослиједа или правила којим би се усмени налог накнадно морао документовати. Свака арбитрарност у активирању санкцијског механизма који носи финансијску изложеност до 5% уговорне вриједности мора бити унапријед искључена прецизним формалним захтјевима, а не препуштена вољи једне уговорне стране.

10. Тендерска документација садржи незаконите и нејасне одредбе, које немају утемељења како у Закону о јавним набавкама, тако ни у подзаконским прописима који уређују предметну област, дакле самим тим се не испуњава минимум опстојности.

У Тендерској документацији чланом 13.1., наведено је сљедеће:

.Уговорни орган може одбити понуду и уколико утврди да је понуђач:

е) био крив за тежак професионални пропуст почињен током периода од три године прије почетка поступка, а који уговорни орган може доказати на било који начин, посебно, значајни и/или недостаци који се понављају у извршењу битних захтјева уговора који су довели до његовог превременог раскида, настанка штете или других сличних посљедица, због намјере или немара привредног субјекта, одређене тежине; (...). "

Међутим, ради се о тексту старог ЗЈН који је мијењан Измјенама Закона о јавним набавкама објављених у Службени гласник број 59/22 од 02.09.2022. године.

Ова одредба Тендерске документације није у складу са актуелним Законом о јавним набавкама. Чланом 45. став 5. Закона о јавним набавкама је прописано:

„Уговорни орган може на период од 12 мјесеци искључити из учешћа у поступку набавке кандидата/понуђача који се нађе у било којој од сљедећих ситуација:

,а) ако има доказ даје кандидат/понуђач склопио споразум с другим кандидатом/ понуђачем којем је циљ нарушавање тржишне конкуренције;

б) ако уговорни орган може доказати одговарајућим доказним средствима даје понуђач крив за тешки професионални пропуст који доводи у питање његов интегритет;

ц) ако се утврде значајни недостаци током провођења претходног јавног уговора или претходног уговора са sektor'skim уговорним органом чија је посљедица била пријевремени раскид тог претходног уговора, накнада штете или друга слична санкција;

д) ако је кандидат/понуђач лажно приказао чињенице при достављању података потребних за провјеру квалификационих и/или критерија за додјелу уговора, ако је прикрио такве информације или није у стању приложити попратне документе;

е) ако се сукоб интереса у смислу члана 52. овог закона не може уклонити другим, мање драстичним мјерама."

10.Тендерском документацијом уговорни орган је у тачки 29. унапријед ограничио садржај записника о оцјени понуда на шест таксативно наведених података, чиме је изричито искључио примјену обавезних захтјева који су прописани Упутством за припрему модела тендерске документације и Правилником о поступку директног споразума, а који дефинишу минимум података које записник мора садржавати.

Тендерском документацијом, у тачки 29. Оцјена понуда, прописано је:

„Након оцјене понуда уговорни орган ће сачинити записник о оцјени понуда који садржи најмање сљедеће податке:

А) Назив уговорног органа;

Б) Предмет јавне набавке;

В) назив понуђача чије су понуде одбијеите и разлог за њихово одбијање;

Г) ранг-листу оцијењених понуда, почев од најуспјешније ка најмање успјешној;

Д) назив понуђача чија је понуда оцијењена као најповољнија;

Ђ) вриједност уговора."

Овако дефинисан садржај записника директно је супротан члану 18. ставу (1) Правилника о поступку јавне набавке, који прописује обавезан садржај записника о прегледу и оцјени понуда. Из садржаја који је Уговорни орган таксативно прописао у ТД изостављени су, између осталог: датум почетка и завршетка прегледа и оцјене понуда, подаци о свим поднесеним појашњењима у складу са чланом 68. став (3) ЗЈН, подаци о исправкама уоченим у понудама, аналитички приказ тражених и достављених докумената за провјеру разлога искључења, аналитички приказ достављених доказа професионалне и техничке способности, подаци о исправкама рачунских грешака и подаци о примјени евентуалне процедуре неприродно ниске цијене.

Тендерска документација мора се ускладити са законом и подзаконским актима у дијелу који се односи на садржај записника о оцјени понуда, на начин да се као обавезан садржај тог записника предвиди све оно што је прописано чланом 18. ставом (и) Правилника о поступку јавне набавке, у противном испуњени су услови за примјену члана 103. ЗЈН и поништење поступка у цијелости.

Имајући у виду све претходно наведено предлажемо да Уговорни орган или Уред за разматрање жалби у складу са чланом 100. став (4) Закона о јавним набавкама БиХ:

- Усвоји жалбу жалитеља „Nexen“ д.0.0. Бања Лука у потпуности

Поништи Тендерску документацију бр. 02-013-28-2/26 од маја 2026.године

- Жалитељу накнади трошкове жалбеног поступка за састав жалбе по адв. пуномоћнику у износу од 987,19 КМ

На изнешену жалбу , Уговорни орган је доставио изјашњење по истој са комплетном документацијом заведено под бројем 02-013-28-6/26 од 06.06.2026.године, а запримљена код овога органа и заведена под бр. ЈН2-02-07-1-990/26 од 11.06.2026.године.

У Изјашњењу се истиче :

Рок испоруке од 24 сата од момента пријема налога уговорног органа прописан је искључиво у циљу обезбјеђења континуираног и несметаног функционисања јавне расвјете на подручју општине Кнежево. која представља комуналну дјелатност од јавног интереса и директно утиче на безбједност грађана и саобраћаја.

Уговорни орган је овакав рок дефинисао полазећи од реалних потреба одржавања система јавне расвјете, гдје су интервенцпје чесго хитне природе (кварови, испади, оштећења инсталација), те би свако одгађање испоруке и уградње материјала могло довести до продуженог периода без расвјете на терену, што није прихватљиво са аспекта јавне сигурности и функционалности система.

Наводи жалбе који се односе на “касне поподневне сате"’ или “викенд” не могу се прихватити као основани, јер је предмет набавке управо одржавање система који функционише континуирано 24 сата дневно, седам дана у седмици, те се и обавезе из уговора морају посматрати у том контексту. Уобичајена пракса у оваквим набавкама подразумијева организацију извршиоца на начин који омогућава правовремено реаговање у свим временским периодима.

Такође. рок од 24 сата не представља несразмјерно нити дискриминаторно ограничење, већ минимални технички захтјев нужан за обезбјеђење ефикасног извршења предмета набавке. Сви потенцијални нонуђачи имају могућност да организују властите капацитете (складиштење основног материјала. дежурне екипе, логистику) како би испунили наведени услов, те исти не фаворизује нити једног понуђача.

Слиједом наведеног, уговорни орган сматра да је предметни услов у потпуности оправдан, пропорционалан предмету набавке и у складу са стварним потребама одржавања јавне расвјете, те се жалбени навод одбија као неоснован.

2. Уговорни орган је одредбу о уговорној казни проиисао у складу са пропорционалности, сразмјериости и заштите јавног интереса у поступцима јавних набавки.

Уговорна казна у висини од 0,5% вриједности уговора за сваки дан кашњења. са максимшшим лимитом од 5% укупне вриједности уговора, није дискриминаторна нити прекомјерна, већ представља уобичајен и оправдан механизам обезбјеђења уредног извршења уговорних обавеза у пословима који су временски осјетљиви и од значаја за континуирано функционисање јавне расвјете.

Наводи жалбе који се позивају на различите стопе из других прогшса (затезна камата) нису релевантни за опјену уговорне казне, јер се ради о различитим правним инстигутима који имају различиту правну природу, сврху и подручје примјене. Уговорна казна не представља затезну камату, већ инструмент уговорног осигурања извршења обавезе.

У конкретном случају, имајући у виду да се ради о сукцесивној испоруци и интервенцијама у одржавању јавне расвјете, уговорни орган је оправдано одредио наведени ниво уговорне казне као средство осигурања уредног и благовременог извршења уговорних обавеза, како би се спријечила штета која би настала усљед евентуалних кашњења.

Слиједом наведеног, жалбени навод се одбија као неоснован.

3. У погледу навода да тендерска документација садржи нејасне и недовољно прецизне техничке захтјеве који се односе на „грла", уговорни орган истиче да су техничке спецификације предметне набавке сачињене на начин који омогућава свим потенцијалним понуђачима да на јасан и недвосмислен начин утврде предмет набавке и припреме међусобно упоредиве понуде.

Предмет набавке односи се на електроматеријал који је намијењен за уградњу у свјетиљке које су дефинисане тендерском документацијом, при чему су „грла“ стандардизовани електро-инсталациони елементи чија је намјена и функционална карактеристика позната и јасно одређена у оквиру тржишта електроматеријала.

Уговорни орган је предмет набавке дефинисао кроз функционални и намјенски опис, што је у складу са одредбама Закона о јавним набавкама.

Наводи да није могуће утврдити о каквом се тачно грлу ради, које су његове техничке карактеристике и за које врсте свјетиљки је намијењено, нису основани. јер се ради о стандардизованој роби која се на тржишту јасно идентификује и испоручује у складу са уобичајеним техничким нормама и компатибилношћу са одговарајућим типовима свјетиљки.

Такође, чињеница да на тржишту постоји већи број различитих типова не значи да су техничке спецификације нејасне. већ, је кроз опис предмета и његову намјену омогућено равноправно учешће свим заинтересованим понуђачима.

Слиједом наведеног, уговорни орган сматра да су техничке спецификације јасне, недискриминаторне и у потпуности у складу са Законом о јавним набавкама, те се жалбени навод одбија као неоснован.

4. У погледу навода да у Анексу 3 - Образац за цијену понуде, ставка 9, није прописан начин доказивања еквивалентности понуђене робе, уговорни орган истиче да је тендерска документација сачињена у складу са принципима Закона о јавним набавкама, који дозвољава навођење „или еквивалент" унраво ради омогућавања шире конкуренције и равноправног учешћа понуђача.

Захтјевом „или еквивалент" јасно је остављена могућност понуђачима да понуде производе који по својим функционалним, техничким и квалитетним карактеристикама одговарају траженом артиклу, при чему се еквивалентност оцјењује на основу опште прихваћених техничких стандарда и спецификација које се односе на предметни материјал.

Захтјев „или еквиваленти' управо има за циљ да спријечи дискриминацију произвођача и омогући тржишну конкуренцију, те се не може гумачити као недостатак документације, већ као елемент који проширује могућност учешћа понуђача.

Слиједом наведеног, уговорни орган сматра да су одредбе тендерске докуменхације јасне. транспарентне и у складу са Законом о јавним набавкама, те се жалбени навод одбија као неоснован.

5.У погледу навода да су гехничке спецификације из тачке 6 и 20 Анекса 3 непотпуне, нефункционалне и противне одредбама члана 3. и члана 54. став (1) Закона о јавним набавкама БиХ, уговорни орган истиче да су исте сачињене у складу са предметом набавке. стварним потребама и принципом функционалности и сразмјерности.

Предмет набавке односи се на набавку и уградњу ЛЕД уличних свјетиљки одређених номиналних снага (50 W и 24 W), при чему је снага изражена у ватима релевантан и уобичајеи технички параметар који се у пракеи јавне расвјете користи као основни показатељ клаее свјетиљке и њеног енергетског оптерећења.

Наводи да спецификација не садржи додатне параметре као што су свјетлосни ток, темперагура боје, степен заштите кућишта и слични технички детаљи нису основани; јер Закон о јавним набавкама не прописује обавезу кумулативног навођења свих могућих техничких карактеристика, већ оставља уговорном органу право да предмет набавке дефинише у складу са својим стварним и објективним потребама. под условом да се тиме не ограничава конкуренција.

У конкретном случају. уговорни орган је предмет набавке дефинисао кроз параметар снаге, који у контексту постојеће инфраструктуре и планиране замјене расвјете представља довољан и функционалан критеријум за идентификацију врсте и класе свјетиљке, те омогућава свим понуђачима да понуде производе који одговарају траженим енергетским и инсталационим захтјевима.

Такође, наводи о наводном кршењу члана 54. став (1) Закона о јавним набавкама нису основани, јер предметна одредба не захтијева прописивање свих техничких детаља, већ јасно и недискриминаторно дефинисање предмета набавке, што је у конкретном случају

испуњено, будући да су сви понуђачи у једнаком положају да понуде ЛЕД свјетиљке одговарајуће снаге и намјене.

Додатни технички параметри на које се жалилац позива представљају детаље произвођачких спецификација и различитих техничких рјешења, али њихово неексплицитно навођење у тендерској документацији не чини исту нејасном нити дискриминаторном, нити утиче на могућност поређења понуда. јер је основни критеријум јасно дефинисан.

Слиједом наведеног, уговорни орган сматра да су техничке спецификације јасне, сразмјерне и у складу са Законом о јавним набавкама БиХ. те се жалбени навод одбија као неоснован.

6.У погледу навода да су техничке спецификације из Анекса 3, ставке које се односе на набавку и уградњу фоторелеја и временских релеја нејасне и недовољно прецизне, уговорни орган истиче да су исте сачињене на начин који омогућава јасно утврђивање предмета набавке и припрему упоредивих понуда у складу са Законом о јавним набавкама БиХ.

Предметне ставке јасно дефинишу врсту робе и припадајуће радове (набавка и уградња фоторелеја и временских релеја), при чему је oncer техничких захтјева одређен кроз функционалну намјену предметне опреме у оквиру јавне расвјете, што је уобичајени и прихваћени начин описивања овакве врсте набавке.

Наводи да на тржишту постоји већи број различитих типова предметне опреме, са различитим техничким карактеристикама. не чине тендерску документацију нејасном нити дискриминаторном, већ указују на чињеницу да се ради о стандардизованој опреми која се може јасно идентификовати кроз своју основну функцију и намјену.

Такође, чињеница да постоје различити модели и произвођачи са различитим техничким карактеристикама представља уобичајену ситуацију на тржишту електроопреме. те се упоредивост понуда обезбјеђује кроз испуњавање основних функционалних захтјева, а не кроз идентичност свих техничких параметара.

Слиједом наведеног, уговорни орган сматра да су техничке спецификације јасне. недискриминаторне и у складу са Законом о јавним набавкама БиХ, те се жалбени навод одбија као неоснован.

7.У погледу навода о постојању неодређености, нејасноћа и наводне унутрашње контрадикторности између одредби тендереке документације које се односе на рок испоруке, уговорну казну и могућност раскида уговора, уговорни орган истиче да су предметне одредбе међусобно усклађеке. јасне и у потпуности у складу са оиштим принципима Закона о јавним набавкама БиХ, као и правилима облигаиионог права.

Одредба којом је прописана уговорна казна у висини од 0,5% вриједности уговора за сваки дан кашњења, до максимално 5% укупне вриједности уговора. представља инструмент обезбјеђења уредног извршења утоворних обавеза и примјењује се аутоматски у случају кашњења у испоруци, без утицаја на друга уговорна права и обавезе.

Са друге стране. одредба која предвиђа могућност раскида уговора, ангажовања другог добављача и накнаде евентуалне штете представља крајњу и заштитну мјеру уговорног органа у случају тежег или поновљеног неизвршења уговорних обавеза, односно ситуација у којима наставак уговорног односа више није у интересу уговорног органа.

Ове двије одредбе нису у међусобној контрадикцији, ниги се међусобно искључују, већ представљају различите правне институте са различитом сврхом и степеном примјене. Уговорна казна представља средство принуде и стимулације уредног извршења обавеза. док раскид уговора иредставља крајњу мјеру заштите уговорног органа у случају битног или поновљеног повређивања уговорних обавеза.

Наводи да је раскид уговора условљен претходним достизањем прага од 5% уговорне казне нису основани, јер такво ограничење не произлази из одредби тендерске документације, нити је уговорни орган на такав начин ограничио своје право на раскид уговора, већ се исто може активирати у складу са природом и тежином повреде уговорних обавеза.

Слиједом наведеног, уговорни орган сматра да су одредбе тендерске документације јасне. међусобно усклађене и правно ваљане, те се жалбени навод одбија као неоснован.

8.У погледу навода који се односи на период важења понуде, уговорни орган истиче да је тендерском документацијом јасно и недвосмислено прогшсано да понуде морају важити 60 дана од дана отварања понуда. чиме је на транспарентан начин одређен минимални рок важења поиуде који се примјењује једнако на све понуђаче.

Навод жалбе којим се проблематизује одредба о „гаранцији за понуду“ није основан из разлога што у предметној тендерској документацији није пропи̇сана обавеза достављања гаранције за понуду. Сходно томе, не постоји ни обавеза продужења такве гаранције, нити било каква правна посљедица у вези са њеним важењем, јер иста као институт није предвиђена тендерском документацијом.

У том смислу, евентуално позивање на обавезе које се односе на гаранцију за понуду не може бити релевантно за оцјену законитости предметне тендерске документације, будући да такав услов није постављен, нити је могао произвести било какву дискриминацију или повреду права понуђача.

Уговорни орган је кроз јасно дефинисан период важења понуда од 60 дана обезбиједио једнак третман свих понуђача и стабилност поступка јавне набавке, при чему је наведени рок објективан, разуман и у складу са потребама поступка и природом предмета набавке.

Слиједом наведеног. жалбени навод се одбија као неоснован.

9. У погледу навода жалиоца да су одредбе тендерске документације и нацрта уговора које предвиђају могућност издавања усменог налога супротне принципу транспарентности и одредбама члана 3. Закона о јавним набавкама БиХ, уговорни орган истиче да су наведени наводи неосновани.

Наиме, предметна набавка односи се на набавку и уградњу елекгроматеријала за потребе одржавања јавне расвјете, гдје се у пракси често јавља потреба за хитним интервенцијама и отклањањем кварова који захтијевају брзо поступање уговорног органа и изабраног добављача. Из тог разлога је предвиђена могућност издавања налога како у писменој, тако и у усменој форми, ради обезбјеђења ефикасног и несметаног одвијања послова одржавања.

Одредба којом је предвиђен усмени налог не доводи до правне несигурности нити онемогућава утврђивање почетка тока рока за испоруку, јер се извршење уговора одвија кроз комуникацију овлашћених представника уговорних страна, који су дужни поступати савјесно и у складу са уговорним обавезама. У случају евентуалног спора. чињеница пријема налога може се утврђивати свим дозвољеним доказним средствима.

Такође, ни Законом о јавним набавкама БиХ нити другим прописима није прописана обавеза да сваки иојединачни налог за испоруку у оквиру реализације уговора мора бити искључиво у писаној форми. Начин реализације појединачних наруџби представља питање извршења уговора, а не услов који би могао утицати на равноправност понуђача у поступку јавне набавке.

Сви потенцијални понуђачи се налазе у истом положају, будући да се спорна одредба једнако односи на све учеснике поступка, те не постоји могућност фаворизовања или дискриминације било ког понуђача.

Слиједом наведеног, уговорни орган сматра да предметна одредба не нарушава принцип транспарентности. не ствара правну несигурност нити доводи до неједнаког третмана понуђача, те се жалбени навод одбија као неоснован.

10. У погледу одредбе члана 13.1 тендерске документације. којом је предвиђено да уговорни орган може одбити понуду уколико утврди да је код понуђача почињен професионални пропуст у периоду од три године прије почетка поступка. уговорни орган истиче да наведена одредба не представља повреду Закона о јавним набавкама БиХ. нити је у супротносги са важећим прописима.

Наиме. професионални пропуст као основ за искључење понуђача прописан је Законом о јавним набавкама БиХ (члан 45. став 5), те уговорни орган има право да у тендерској документацији предвиди могућност одбијања понуде у случају постојања доказаног професионалног пропуста, при чему се таква одредба примјењује у складу са законом и принципима транспарентности и једнаког третмана.

Чињепица да је у предметној одредби наведен период од три године представља техничко преузимање ранијег формулационог рјешења. које не утиче на суштинску законитост и примјењивост одредбе, посебно имајући у виду да је тендерском документацијом у цјелини прописана примјена релевантних важећих законских одредби, укључујући и члан 45. Закона о јавним набавкама БиХ.

У том смислу. спорна формулација не производи никакву правну несигурност нити искључује примјену важећег законеког режима, већ се има тумачити у складу са тренутно

важећим законским одредбама, које су у тендерској документацији јасно наведене и обавезујуће за уговорни орган у фази сцјене понуда.

Такође, предметна одредба се не може посматрати изоловано, већ у контексту цјелокупне тендерске документације. која уважава важећи Закон о јавним набавкама БиХ и обезбјеђује његову досљедну примјену у поступку јавне набавке.

Слиједом наведеног, уговорни орган сматра да предметна одредба не доводи до повреде члана 45. став (5) Закона о јавним набавкама БиХ, нити утиче на законитосг и транспарентност поступка, те се жалбени навод одбија као неоснован.

11. У погледу навода да је тачком 29. тендерске документације незаконито ограничен садржај записника о оцјени понуда, те да је тиме искључена примјена одредаба релевантних подзаконских аката и Упутства за примјену модела тендерске документације, уговорни орган истиче да су наведени наводи резултат погрешног тумачења предметне одредбе.

Тендерском документацијом прописани су минимални елементи садржаја записника о оцјени понуда, и то кроз формулацију „најмање“, чиме је јасно и недвосмислено остављена могућност да записник. поред таксативно наведених података. садржи и све друге обавезне елементе прописане важећим Законом о јавним набавкама БиХ и релевантним подзаконским актима.

Дакле, предметна одредба не искључује нити дерогира примјену члана 18. став (1) Правилника о поступку јавних набавки, нити других релевантних прописа, већ представља навођење минималног еадржаја записника у тендерској документацији. уз обавезу уговорног органа да у фази провођења поступка у потпуности примијени све важеће законске и подзаконске одредбе.

Наводи да су изостављени обавезни елементи записника. као што су датум почетка и завршетка оцјене понуда, подаци о појашњењима понуда. исправкама и друге информације, не могу се прихватити као основани, јер се исти односе на садржај који произлази из примјене прописа у фази поступка јавне набавке, а не на начин на који је тендерском документацијом дефинисан минимални оквир садржаја записника.

Уговорни орган наглашава да тендерска документација не може нити има за циљ да дерогира или искључи обавезну примјену законских и подзаконских аката, већ се мора тумачити у складу са њима, при чему се сви обавезни елементи записника примјењују у пуном обиму приликом његовог сачињавања.

Такође, уговорни орган указује да се предметни жалбени навод односи на будућу фазу поступка јавне набавке, односно на садржај записника који ће бити сачињен након прегледа и оцјене понуда. Уколико жалилац учествује у предметном поступку и буде сматрао да записник о прегледу и оцјени понуда није сачињен у складу са Законом о јавним набавкама БиХ, подзаконским актима или тендерском документацијом, на располагању су му законом прописана правна средства за заштиту његових права. Сходно томе, евентуалне

прегпоставке о будућем садржају записника не могу представљати основ за оспоравање законитости тендерске документације.

Слиједом наведеног, уговорни орган сматра да предметна одредба није незаконита нити дискриминаторна, те се жалбени навод одбија као неоснован.

Слиједом свега наведеног, Уговорни оргак је утврдио да су сви истакнути жалбени наводи неосновани, те да тендерска документација не садржи одредбе које би биле у супротности са Законом о јавним набавкама БиХ. подзаконским актима или основним принципима јавних набавки.

Уговорни орган посебно указује да је жалилац, уколико је имао стварну намјеру учешћа у предметном поступку јавне набавке и уколико је поједине одредбе тендерске документације сматрао нејасним или недовољно прецизним, имао могућност да у законом предвиђеном року затражи иојашњење тендерске документације путем Портала јавних набавки, што није учинио.

Имајући у виду број и садржај истакнутих навода, као и чињеницу да ее значајан дио жалбених разлога заснива на претпоставкама о будућем поступању уговорног органа или на погрешном тумачењу појединих одредаба тендерске документације, Уговори орган сматра да поднесена жалба није била усмјерена на откдањање стварних недостатака тендерске документације, већ на неоправдано оспоравање поступка јавне набавке и његово одлагање.

Сходно навсденом, а на основу утврђеног чињеничног стања и важећих прописа. жалба се одбија као неоеиована.

Овај орган је по службењ дужности, прије разматрања жалбе утврђивао допуштеност, благовременост, те да ли је жалба изјављена од овлаштене особе сходно члану 109. став (1.) Закона о јавним набавкама и члану 227. став (1.) Закона о управном поступку. Поред наведеног, овај орган је, прије разматрања жалбе утврђивао испуњеност услова у смису одредбе члана 105. и члана 108. став (3.) Закона о јавним набавкама и утврдио да су испуњени услови за поступање по истој на начин како дефинишу одредбе наведених чланова Закона.

Жалба је основана

Разматрајући све горе наведено, следећи хронолошки догађај и утврђујући чињенице повреде поступка, КРЖ је установио да наводи жалбе у дијелу који се односи на повреду материјалног права, у вођењу процедуралног дијела поступка набавке, су дјелимично тачни.

На основу изнесеног жалбеног навода: „Тендерска документација садржи прекомјерне захтјеве који се односе на рок испоруке робе.

Тендерском документацијом тачком 9. Рок испоруке робе и начин плаћања је прописано:

„9. Рок испоруке робе и начин плаћања. Одабрани добављач се обавезује да ће испоручивати и уграђивати робу сукцесивно, у складу са наруџбом уговорног органа, односно налогом Уговорног органа, а најкасније у року од 24 сата од момента пријема налога."

Овако дефинисан захтјев представља несразмјеран, прекомјеран и објективно ограничавајући услов који није у складу са основним принципима јавних набавки, јер неоправдано сужава конкуренцију и фаворизује искључиво понуђаче који располажу стално доступним људством, механизацијом и залихама робе у непосредној близини уговорног органа", овај орган је извршио увид у оспорени документат и установио да овако постављен услов није несразмјеран предмету јавне набавке, те да понуђачи који се баве овом врстом посла могу у датом року набавити и отклонити настали квар, те да сама набавка која се односи на одржавање јавне расвјете изискује хитност и брзо реаговање без обзира на то да ли се ради о радним или нерадним данима.

Потенцијални понуђачи морају бити свјесни да настанак квара који се пријави мора бити отклоњен у што краћем року, како би последице квара биле што мање а квар отклоњен у рекордном року. То значи да изабрани понуђач мора имати дежурне службе које ће у било које доба дана и ноћи реаговати одма и хитно.

У конкретном случају, ако жалилац нема оперативну и дежурну службу која ће реаговати одмах, не значи да је овим захтјевом сужена конкуренција, већ говори да је исти за ову врсту посла неадекватно оспособљен како у техничком, професионалном, стручном и сваком другом погледу.

Стога је овај жалбени навод неоснован.

Други жалбени навод: „Тендерском документацијом постављен је дискриминаторан и ограничавајући захтјев који се односи на висину уговорне казне. У Тендерској документацији, у тачки 9. Рок за извођење радова, прописан је сљедећи захтјев:

„9. Рок испоруке робе и начин плаћања

Одабрани добављач се обавезује да ће испоручивати и уграђивати робу сукцесивно, у складу са наруџбом уговорног органа, односно налогом Уговорног органа, а најкасније у року од 24 сата од момента пријема налога.

У случају кашњења у испоруци робе, до којег је дошло кривицом одабраног кандидата, исти ће платити уговорну казну у складу са Законом о облигационим односима у износу од 0,5% вриједности наручене робе за сваки дан кашњења до уредног испуњења, с тим да укупан износ уговорене казне не може прећи 5% од укупно уговорене вриједности робе која је предмет наруџбе", извршеним увидом у оспорени документ, овај орган сматра, а како то и сам жалилац не спори, да уговорни орган има дискрециono право поставити уговорну казну као средство обезбјеђења у случају неодговорног понуђача који ће каснити у смислу набавке робе и извођења радова који су предмет набавке.

Став Суда БиХ је заузет да се институт затезне камате и уговорне камате не може поистовјећивати, те се исти не могу ни поредити, већ се УО обавезује да код одређивања уговорне камате, не може извршити повреду материјалног права које регулише ову област.

У конкретном случају, уговорна камата од 0.5% на дневној основи у случају кашњења реализације уговора, те укупно 5% од уговорене вриједности поступка, не чини повреду материјалног права, нити овим захтјевом сужава конкуренцију, те самим тим не врши повреду поступка јавне набавке.

Стога је овај жалбени навод неоснован.

Трећи жалбени навод: „Тендерска документација садржи нејасне захтјеве који нису у складу са Законом о јавним набавкама.

Тендерском документацијом у Образцу за цијену понуде - роба – Анекс3. је прописано следеће: „28. Набавка и уградња грла са држачем"

Овако дефинисана ставка не садржи довољан ниво техничке одређености који би понуђачима омогућио да на једнак и упоредив начин припреме своје понуде. Из самог описа ставке није могуће утврдити о каквом се грлу ради, које су његове техничке карактеристике, којој врсти свјетиљки или извора свјетлости је намијењено, од којег материјала треба бити израђено, које стандарде треба испуњавати, нити какве карактеристике треба да посједује држач који је предмет набавке", овај орган је мишљења да УО приликом постављања техничког описа тражене робе може поставити један минимум који би задовољио његове тражене потребе а не никако усложњавати захтјеве који би само отежали поступак набавке а стварни, суштински проблем његових стварних потреба неби решили.

ЗЈН-а у ствари даје могућност УО-у, да приликом постављања услова одређује само један минимум који ће усмјерити понуђаче на тражену робу, а да при томе створи што ширу конкуренцију како неби нарушио принцип економичности што и јесте смисао поступка јавне набавке.

Дакле, ако УО у смислу, „набавке и уградње грла" одговара класичан стандард онда сваки понуђач има право понудити само оно што је описано техничким карактеристикама и да је при томе испунио тражени услов.

То говори да овако једноставно постављени услови ТД-е у ствари отварају и проширују конкуренцију и потенцијално дају шансу већем броју понуђача да могу учествовати у поступку, чиме се не крше законске одредбе.

Стога је овај жалбени навод неоснован.

Четврти жалбени навод: „Тендерском документацијом, у Анексу 3 - Образац за цијену понуде - робе, ставком 9. прописано је да се тражи набавка и уградња стезаљке „ФИОС 1 или еквивалент."

Жалитељ оспорава законитост наведеног дијела Тендерске документације како цијени да је исти непотпун, недовољно јасно и конфузно а тиме и незаконит постављен супротно члану

53. став (1.) ЗЈН-а. који прописује да у Тендерској документацији уговорни орган даје потпуне информације о условима уговора и поступку додјеле уговора, а који су понуђачима довољни за припрему понуда на стварно конкурентској основи; члану 2. став (2) тачка д.) алинеја 13) Упутства за припрему модела тендерске документације и понуда који прописује да ако је у техничкој спецификацији коришћен израз „или еквивалент" онда је потребно обавезно описати начин на који ће понуђачи који нуде „еквивалент" доказивати да се ради о еквиваленту, и члану 54. став (9) ЗЈН-а који прописује да осим ако није оправдано предметом набавке, у техничкој спецификацији не смије се упутити на одређеног произвођача, на поријекло или на посебан поступак, на марке, патенте, типове или одређено поријекло, ако би се тиме погодовало или би се искључили одређени привредни субјекти или одређени производи", овај орган је мишљења да је овако постављеним условом од стране УО-а у конкретном случају извршена повреда поступка јер је робка која се тражи упућена на произвођача, те да је постављен еквивалент који је морао бити описан из разлога што би понуђачи који буду нудили еквивалент, бити сигурни шта је то замјена за тражену робу, како би њихова понуда могла бити квалификована.

Дакле, УО приликом одређивања „еквивалента" за одређени артикал, мора конкретизовати и описати који и какав еквивалент задовољава тражену робу.

Стога је овај жалбени навод основан.

Пети жалбени навод: „У Тендерској документацији, у Анексу 3 — Образац за цијену понуде - робе, прописани су сљедећи захтјеви:

„Набавка и уградња ЛЕД уличне свјетиљке 50 W — ком — 60"

‚20. Набавка и уградња лед свјетиљке 24 W — ком — 20"

Из овако дефинисаних техничких спецификација није могуће утврдити какав производ уговорни орган заиста набавља, нити које минималне техничке и функционалне карактеристике понуђени производ мора испуњавати. Наиме, податак о снази од 50 W односно 24 W представља искључиво податак о потрошњи електричне енергије, док не даје никакву информацију о свјетлосном учинку свјетиљке, њеној ефикасности, квалитету осбјетљења нити њеној прикладности за намјену за коју се набавља. На тржишту постоји велики број ЛЕД свјетиљки исте снаге које остварују потпуно различите перформансе, па свјетиљка од 50 W може производити знатно мањи или знатно већи свјетлосни ток у односу на другу свјетиљку исте снаге, зависно од примијењене технологије и квалитета компоненти" овај орган је мишљења као и код предходног жалбеног навода да је УО поставио минимум услова а да при томе није био нејасан јер је тражио Лед свјетиљке одређене снаге, што понуђаче не може довести у заблуду при сачињавању понуде.

Дакле, сваки понуђач који понуди тражене светиљке без обзира на учинак свјетиљке, њену ефикасности, квалитету осбјетљења нити њену прикладности за намјену, како то каже жалилац, испуњава услов по овој ставци.

Као и у предходном наводу, овим се отвара конкуренција и поједностављује поступак а да при томе УО испуњава своје потребе на лакши и једноставнији начин, поштујући начело економичности.

Стога је овај жалбени навод неоснован.

Шести жалбени навод: „Тендерска документација садржи нејасне захтјеве који нису у складу са Законом о јавним набавкама.

Тендерском документацијом у Анексу 3 - Образац за цијену понуде - робе је прописано:

,16. Набавка и уградња Фото релеа - ком 5

26. Набавка и уградња временског релеа - ком 6“

Наведене техничке спецификације сачињене су на начин који не омогућава јасно утврђивање предмета набавке, нити понуђачима пружа довољно информација за припрему упоредивих и конкурентних понуда. Уговорни орган је предметне ставке дефинисао искључиво називом уређаја, без навођења било каквих техничких карактеристика, функционалних захтјева, радних параметара или других елемената који би омогућили идентификацију робе која се набавља. На тај начин понуђачима није познато какав фото реле, односно какав временски реле уговорни орган захтијева, које карактеристике уређаји морају посједовати, у којим условима ће бити уграђени нити које перформансе морају остваривати током рада“, овај навод је идентичан предходном, те по овом наводу, овај орган има исти став, те жалбени навод сматра неоснованим.

Седми жалбени навод: „ У Тендерској документацији је постављен неодређен и нејасан услов, којим се отварају могућности субјективног тумачења, али и накнадних одређивања услова - што је недопустиво са аспекта Општих принципа из члана 3. Закона о јавним набавкама.

Жалитељ оспорава законитост одредби Тендерске докментације које се односе на уговорну казну и раскид уговора, због њихове међусобне неусклађености, правне недореченост и директних материјалних посљедица које та недореченост производи по могућност понуђача да адекватно процијене ризике и формирају цијене на стварно конкурентској основи.

Тендерском документацијом тачком 9., прописано је сљедеће:

„9. Рок испоруке робе и начин плаћања

Одабрани добављач се обавезује да ће испоручивати и уграђивати робу сукцесивно, у складу са нагуцбом уговорног органа, односно налогом уговорног органа, а најкасније у року од 24 сата од момента пријема налога.

У случају кашњења у испоруци робе до којег је дошло кривицом одабраног кандидата, исти ће платити уговорну казну у складу са Законом о облигационим односима у износу од 0,5% вриједности наручене робе за сваки дан кашњења до уредног испуњења, с тим да укупан износ уговорене казне не може прећи 5% од укупно уговорене вриједности робе која је предмет нарудбе.

Одабрани кандидат је дужан платити уговорену казну у року од 7 (седам) дана од дана пријема захтјева за плаћање од уговорног органа.

Истовремено, члан 8. Нацрта уговора прописује: „Ако Добављач не поступи по налогу Наручиоца или робу не испоручује благовремено, Наручилац може раскинути уговор и тражити од Добављача накнаду штете, уколико је иста настала, те ангажовати другог добављача и са њим закључити уговор

Читањем ове двије одредбе, у међусобном односу јасно произилази унутрашња контрадикција која није ни случајна ни занемарива. Тачка 9. Тендерске документације дефинише институт пенала - пенали теку од првог дана кашњења, а тек по достизању прага од 5% уговорне вриједности настаје право на раскид. Наведено изражава јасну правну логику — раскид је крајња мјера која се активира тек када блаже санкције (пенали) нису постигле резултат.

Насупрот томе, члан 8. предвиђа право једностраног раскида без икакве референце на претходни механизам из тачке 9., без икаквог прага, без икаквог услова исцрпљивања пенала и без икаквог објективног критерија који би ограничио дискрецију Уговорног органа", овај орган је извршио увид у оспрени дио ТД-е и констатовао да не види опречно тумачење како то жалилац излаже јер је у тачки Нацрта уговора дефинисан начин и када се уговор може раскинути, што се може третирати као задњи облик при неизвршавању обавеза од стране понуђача а да се тачком 9. ТД-е дефинише могуће кашњење у смислу реализације уговора.

Дакле, при кашњењу уговора од стране понуђача, УО ће подузимати мјеру уговорне камате, а ако и то не уроди плодом, тек онда ће раскинути уговор.

То говори да се овде ради о два института које је УО уградио у ТД-у при чему није извршио повреду поступка јавне набавке, већ је само заштитио себе од неодговорних понуђача који врше злоупотребу поступка јавне набавке, те да на тај начин буду адекватно кажњени.

Стога је овај жалбени навод неоснован.

Осми жалбени навод: „Тендерском документацијом постављени су услови који међусобно нису усаглашени, што је у супротности са Законом о јавним набавкама, те је исте неопходно усагласити и Тендерску документацију измијенити, у противном исту ваља поништити у цијелости јер су испуњени услови из члана 103. ЗЈН.

Наиме, у Тендерској документацији у тачки 20. Период важења понуде наведено је сљедеће:

„Понуде морају важити у трајању од 60 дана, рачунајући од истека рока за подношење понуда. Све док не истекне период важења понуда, уговорни орган има право да тражи од понуђача у писаној форми да продуже период важења њихових понуда до одређеног датума. Понуђачи могу одбити такав захтјев, а да тиме не изгубе право на гаранцију за понуду. Понуђач који пристане да продужи период важења своје понуде и о томе у писаној форми обавијести уговорни орган, продужит ће период важења понуде и доставити продужену гаранцију за понуду. Понуда се не смије мијењати. Ако понуђач не одговори на захтјев

уговорног органа у вези са продужењем периода важења понуде или не достави продужену гаранцију за понуду, сматрат ће се да је понуђач одбио захтјев уговорног органа: те се његова понуда неће разматрати у даљем току поступка.

Међутим, надаље, нигдје у Тендерској документацији се нити захтијева нити наводи било каква информација о гаранцији за озбиљност понуде.

Штавише, у Обавјештењу о набавци број 152-1-1-16-3-21/26, објављеном на Порталу јавних набавки дана 25.05.2026. године, у одјељку 3. тачки 1. јасно се наводи:

..Да ли се захтијева гаранција за понуду: Не"

Сходно горе наведеном, очигледно је да наведени дијелови Тендерске документације који се односе на гаранцију за озбиљност понуде, нису усаглашени, те понуђачима остаје нејасно да ли је Уговорни орган захтијевао достављање гаранције за озбиљност понуде или не, па се доводе у заблуду да ли ће бити изопштени из даљег поступка уколико им се затражи продужење понуде и уз исту гаранција за озбиљност понуде, а исту не доставе", извршеним увидом овај орган сматра основаним жалбени навод јер је утврђен несклад постављених услова ТД-а, а што ни УО чак не оспорава, већ то сматра неким блажим одступањем.

Међутим, овде се потенцијални понуђачи, могу довести у заблуду јер ТД-а није јасно и прецизно дефинисана што је обавеза УО како неби извршио повреду поступка јавне набавке.

Стога се ове контрадикторности морају у поновљеном поступку измјенити како ће све одредбе бити усаглашене а потенцијалним понуђачима јасне и прецизне при сачињавању понуде.

Девети жалбени навод: „ Тендерском документацијом и Нацртом уговора уведен је услов који је у директној супротности са принципом транспарентности из члана 3. Закона о јавним набавкама БиХ, будући да се наручивање робе — која је основа за покретање рока испоруке од 24 сата и обрачун уговорних казни — предвиђа путем усменог налога, без икаквог писаног трага који би био подложан провјери, ревизији и једнакој примјени према свим учесницима у поступку.

Тендерска документација, у дијелу који се односи на Предмет набавке, прописује:

Робе које су предмет набавке пружаће се сукцесивно према потребама уговорног органа а на основу писменог/усменог налога овлаштеног лица уговорног органа."

Истовремено, члан 7. Нацрта уговора прописује:

‚Рок за испоруку и уградњу роба је 24 сата од дана пријема усменог или писменог налога уговорног органа."

Увођење усменог налога као правно ваљаног основа за активирање уговорних обавеза фундаментално је неспојиво са системом јавних набавки", овај орган је мишљења да овакав начин набавке робе где је уз писани захтјев дата могућност и усменог налога остављена могућност оховорном органа да само оперативније и брже ријеши настали проблем.

Дакле, овде се обзиром на предмет јавне набавке, одржавање јавне расвјете, на терену у моменту нерадних дана, овлаштено лице од стране УО-а, може обавјестити изабраног понуђача, односно његово дежурно лице, путем телефона или сл., тиме избјећи формализам писаног захтјева који би изискивао дуже вријеме и спорост у рјешавању проблема.

Дакле, усмени налог за отклањање квара није примаран нити доводи до могућег проблема како то жалилац наводи у смислу утврђивања рокова реализације квара.

Доказивање обавјести се врши тако како је то само доказиво и само у тим случајевима понуђач сноси одговорност по питању задатих рокова.

Стога је овај жалбени навод неоснован.

Десети жалбени навод: „Тендерска документација садржи незаконите и нејасне одредбе, које немају утемељења како у Закону о јавним набавкама, тако ни у подзаконским прописима који уређују предметну област, дакле самим тим се не испуњава минимум опстојности.

У Тендерској документацији чланом 13.1., наведено је сљедеће:

.Уговорни орган може одбити понуду и уколико утврди да је понуђач:

е) био крив за тежак професионални пропуст почињен током периода од три године прије почетка поступка, а који уговорни орган може доказати на било који начин, посебно, значајни и/или недостаци који се понављају у извршењу битних захтјева уговора који су довели до његовог пријевременог раскида, настанка штете или других сличних посљедица, због намјере или немара привредног субјекта, одређене тежине; (...). "

Међутим, ради се о тексту старог ЗЈН који је мијењан Измјенама Закона о јавним набавкама објављених у Службени гласник број 59/22 од 02.09.2022. године.

Ова одредба Тендерске документације није у складу са актуелним Законом о јавним набавкама. Чланом 45. став 5. Закона о јавним набавкама је прописано:

„Уговорни орган може на период од 12 мјесеци искључити из учешћа у поступку набавке кандидата/понуђача који се нађе у било којој од сљедећих ситуација:

,а) ако има доказ даје кандидат/понуђач склопио споразум с другим кандидатом/ понуђачем којем је циљ нарушавање тржишне конкуренције;

б) ако уговорни орган може доказати одговарајућим доказним средствима даје понуђач крив за тешки професионални пропуст који доводи у питање његов интегритет;

ц) ако се утврде значајни недостаци током провођења претходног јавног уговора или претходног уговора са sektor'skim уговорним органом чија је посљедица била пријевремени раскид тог претходног уговора, накнада штете или друга слична санкција;

д) ако је кандидат/понуђач лажно приказао чињенице при достављању података потребних за провјеру квалификационих и/или критерија за додјелу уговора, ако је прикрио такве информације или није у стању приложити попратне документе;

е) ако се сукоб интереса у смислу члана 52. овог закона не може уклонити другим, мање драстичним мјерама"", овај орган је мишљења да је овде извршена повреда поступка како у суштинском тако и у формалном дијелу јер је УО цитирао одредбе закона које нису на снази те на тај начин обавезује потенцијалне понуђача на нешто што нема законско упориште.

Стога је овај жалбени навод основан.

Једанаести жалбени навод: „ Тендерском документацијом уговорни орган је у тачки 29. унапријед ограничио садржај записника о оцјени понуда на шест таксативно наведених података, чиме је изричито искључио примјену обавезних захтјева који су прописани Упутством за припрему модела тендерске документације и Правилником о поступку директног споразума, а који дефинишу минимум података које записник мора садржавати.

Тендерском документацијом, у тачки 29. Оцјена понуда, прописано је:

‚Након оцјене понуда уговорни орган ће сачинити записник о оцјени понуда који садржи најмање сљедеће податке:

А) Назив уговорног органа;

Б) Предмет јавне набавке;

В) назив понуђача чије су понуде одбијеите и разлог за њихово одбијање;

Г) ранг-листу оцијењених понуда, почев од најуспјешније ка најмање успјешној;

Д) назив понуђача чија је понуда оцијењена као најповољнија;

Ђ) вриједност уговора.“

Овако дефинисан садржај записника директно је супротан члану 18. ставу (1) Правилника о поступку јавне набавке, који прописује обавезан садржај записника о прегледу и оцјени понуда. Из садржаја који је Уговорни орган таксативно прописао у ТД изостављени су, између осталог: датум почетка и завршетка прегледа и оцјене понуда, подаци о свим поднесеним појашњењима у складу са чланом 68. став (3) ЗЈН, подаци о исправкама уоченим у понудама, аналитички приказ тражених и достављених докумената за провјеру разлога искључења, аналитички приказ достављених доказа професионалне и техничке способности, подаци о исправкама рачунских грешака и подаци о примјени евентуалне процедуре неприродно ниске цијене“, овај орган је мишљења да овако постављеним захтјевом није нарушен поступак јавне набавке јер је како то и жалилац цитира постављен доњи лимит шта записник најмање треба да садржи.

Дакле овим није затворено уношење одређених битних података које жалилац наводи, односно то не мора унапред бити одређено а записник у будућем времену ако не буде садржао постављене услове који су према подзаконским одредбама дефинисани тек онда може да чини повреду поступка јавне набавке.

Стога је овај жалбени навод неоснован.

Како је жалба дјелимично основана, на основу горе изнесеног уговорни орган ће се у поновљеном поступку придржавати сугестија и упутстава овога орган, те поступак довести до краја у складу са законским и подзаконским одредбама.

Сљедом горе наведеног чињеничног стања, КРЖ је у смислу тог донио рјешење као у диспозитиву истог.

Повратуплаћених средстава у износу од 750,00 КМ, извршит ће се посебним актом у складу са чланом 108. став 7. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ“ бр. 39/14 од 19.05.2014. године) и чланом 4. Инструкције о начину уплате , контроле и повратанакнада прописаних чланом 108. Закона о јавним набавкама.

Поука о правном лијеку

Ово Рјешење је коначан управни акт. Против овог Рјешења може се , поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
Елвин Бибановић, дипл.правник

Достављено:

- Уговорном органу
- жалиоцу
- а/а-евиденција

Бања Лука, Јована Дучића бр. 23/1;тел. 051/211-130;факс. 051/211-137